

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และ ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบการฝึกควบคุมความโกรธ และทักษะทางสังคมต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมก้าวร้าวของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษา ในกลุ่มที่ได้รับการฝึกควบคุมความโกรธและทักษะทางสังคม กับ กลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึกควบคุมความโกรธและทักษะทางสังคม

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาในกลุ่มที่ได้รับการฝึกควบคุมความโกรธ และทักษะทางสังคม จะมีคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวที่ได้จากการตอบแบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าว ในระยะสิ้นสุดการทดลอง น้อยกว่าระยะก่อนการทดลอง
2. นักศึกษาในกลุ่มที่ได้รับการฝึกควบคุมความโกรธ และทักษะทางสังคม จะมีคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวที่ได้จากการตอบแบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าว ในระยะสิ้นสุดการทดลอง น้อยกว่ากลุ่มควบคุม
3. นักศึกษาในกลุ่มที่ได้รับการฝึกควบคุมความโกรธ และทักษะทางสังคม จะมีค่าเฉลี่ยร้อยละของจำนวนช่วงเวลาการเกิดพฤติกรรมก้าวร้าว ในระยะทดลอง และติดตามผล น้อยกว่า ในระยะพื้นฐาน
4. นักศึกษาในกลุ่มที่ได้รับการฝึกควบคุมความโกรธ และทักษะทางสังคม จะมีค่าเฉลี่ยร้อยละของจำนวนช่วงเวลาการเกิดพฤติกรรมก้าวร้าว ในระยะทดลอง และติดตามผล น้อยกว่ากลุ่มควบคุม

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับอาชีวศึกษา เพศชาย อายุระหว่าง 15-18 ปี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 ช่างอุตสาหกรรม แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 10 คน กลุ่มควบคุม จำนวน 10 คน

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ใช้การวิจัยแบบ ABA Control Group Design มีกลุ่มทดลอง และ กลุ่มควบคุม มีการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น 2 วิธี คือ

1. การใช้แบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าว ในระยะก่อนการทดลอง และ ระยะสิ้นสุดการทดลอง
2. การสังเกตและบันทึกจำนวนช่วงเวลาการเกิดพฤติกรรมก้าวร้าวในห้องปฏิบัติการวิชาชีพ แบ่งเป็น 3 ระยะคือ ระยะเสถียรภาพ ระยะทดลอง และ ระยะติดตามผล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าว
2. แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมก้าวร้าว
3. โปรแกรมสีกควบคุมความโกรธและทักษะทางสังคม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขั้นตอนเตรียมการทดลอง โดยเตรียมเทปบันทึกเสียงและทดสอบก่อนที่จะนำไปใช้จริง สีกผู้ช่วยวิจัยในการสังเกตพฤติกรรม และทำการทดลองใช้โปรแกรมที่จะสีก เพื่อหาข้อมูลก่อนนำไปใช้ในการทดลอง

2. ขั้นตอนการทดลอง การวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลอง แบบ ABA Control Group Design แบ่งการทดลองออกเป็น 3 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 ระยะเสถียรภาพ (สัปดาห์ที่ 1-3) เป็นระยะที่ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 2 กลุ่มซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลก่อนการทดลองโดยเก็บข้อมูลจากแบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าว และเก็บข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมก้าวร้าวในห้องปฏิบัติการวิชาชีพเป็นเวลา 3 สัปดาห์ ฤละ 2 ครั้ง ในเวลาครั้งละ 30 นาที แบ่งเป็นช่วงเวลาของการสังเกตช่วง

ละ 15 วินาที โดยใช้เวลาดังเกิด 10 วินาที บันทึก 5 วินาที รวมช่วงเวลาของการสังเกต 120 ช่วงเวลา จำนวนครั้งที่สังเกตทั้งสิ้น 6 ครั้ง

ระยะที่ 2 ระยะทดลอง (สัปดาห์ที่ 4-11) ใช้โปรแกรมการฝึกควบคุมความโกรธ และทักษะทางสังคม สำหรับกลุ่มทดลอง และ ใช้โปรแกรมการทำกิจกรรมกลุ่ม สำหรับกลุ่มควบคุม เป็นเวลา 8 สัปดาห์ โดยฝึกสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง 30 นาที รวม 8 ครั้ง และ สังเกตพฤติกรรมก้าวร้าว ในชั่วโมงเรียนภาคปฏิบัติวิชาชีพในห้องปฏิบัติงาน เป็นเวลา 8 สัปดาห์ๆละ 2 ครั้งๆละ 30 นาที โดยแบ่งช่วงเวลาของการสังเกตพฤติกรรมเช่นเดียวกับในระยะพื้นฐาน รวมสังเกตพฤติกรรม จำนวน 16 ครั้ง

ระยะที่ 3 ระยะติดตามผล (สัปดาห์ที่ 12-14) ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยให้นักศึกษาประเมินพฤติกรรมของตนเอง จากแบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าว ในระยะสิ้นสุดการทดลอง และเก็บข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมก้าวร้าว ในชั่วโมงเรียนภาคปฏิบัติวิชาชีพในห้องปฏิบัติงาน เป็นเวลา 3 สัปดาห์ๆละ 2 ครั้ง ในเวลาครั้งละ 30 นาที โดยแบ่งช่วงเวลาของการสังเกตพฤติกรรมเช่นเดียวกับในระยะพื้นฐาน รวมสังเกตพฤติกรรม จำนวน 6 ครั้ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้โปรแกรม SPSS For Window เพื่อการวิเคราะห์ค่าต่างๆ ดังนี้

1. คำนวณค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนที่ได้จากการตอบแบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าว
2. คำนวณค่าเฉลี่ยร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของจำนวนช่วงเวลาการเกิดพฤติกรรมก้าวร้าวที่ได้จากการสังเกต
3. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากการตอบแบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าว ใน ระยะก่อนการทดลอง และ ระยะสิ้นสุดการทดลอง ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ด้วยการทดสอบ ค่า t
4. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยร้อยละ ของจำนวนช่วงเวลาการเกิดพฤติกรรมก้าวร้าวจากการสังเกต ในระยะพื้นฐาน ระยะทดลอง และระยะติดตามผล ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ด้วยการทดสอบ ค่า t และ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F-Test) และ วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (sheffe')

ผลการวิจัย

จากการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวจากแบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าว ด้วยค่าสถิติ t และ ค่าเฉลี่ยร้อยละของช่วงเวลาการเกิดพฤติกรรมก้าวร้าวจากการสังเกต ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยสถิติ F-Test และวิเคราะห์รายคู่ ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Sheffe') พบว่า

1. นักศึกษาในกลุ่มที่ได้รับการฝึกควบคุมความโกรธ และทักษะทางสังคม มีคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวที่ได้จากการตอบแบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าว ในระยะสิ้นสุดการทดลอง น้อยกว่าระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$)
2. นักศึกษาในกลุ่มที่ได้รับการฝึกควบคุมความโกรธ และทักษะทางสังคม มีคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวที่ได้จากการตอบแบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าว ในระยะสิ้นสุดการทดลอง น้อยกว่า กลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$)
3. นักศึกษาในกลุ่มที่ได้รับการฝึกควบคุมความโกรธ และทักษะทางสังคม มีค่าเฉลี่ยร้อยละของจำนวนช่วงเวลาการเกิดพฤติกรรมก้าวร้าว ในระยะทดลอง และติดตามผล น้อยกว่า ในระยะพื้นฐาน อย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$)
4. นักศึกษาในกลุ่มที่ได้รับการฝึกควบคุมความโกรธ และทักษะทางสังคม มีค่าเฉลี่ยร้อยละของจำนวนช่วงเวลาการเกิดพฤติกรรมก้าวร้าว ในระยะทดลองและระยะติดตามผล น้อยกว่า กลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$)

ข้อเสนอแนะ

1. โปรแกรมการฝึกทักษะทางสังคมสำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าว นั้น ควรเพิ่มเวลาในการฝึกให้มากขึ้น และ มีการประเมินผลเป็นระยะ รวมถึงการดำเนินการฝึกซ้ำอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ นักศึกษามีทักษะที่เหมาะสมกับสภาวะของนักศึกษาอาชีวศึกษาในปัจจุบัน
2. การนำโปรแกรมการฝึกควบคุมความโกรธและทักษะทางสังคมไปใช้ในการลดพฤติกรรมก้าวร้าวหรือพฤติกรรมที่เป็นปัญหาอื่นๆ ของวัยรุ่น หรือ นักเรียนนักศึกษา ควรใช้กับกลุ่มที่อาสาสมัครเข้ารับการฝึกจึงจะทำให้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์